

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/240/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116203586
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5116203586.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajove, v právnej veci veci žalobkyne: Q. C., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX A. - I., občan SR, proti žalovaným: 1/ Ing. U. G., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XX/XX, XXX XX G. - C., 2/ C. I., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX A. XXX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 25C/30/2016-133 z 21. 06. 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaní 1/ a 2/ **m a j ú** voči žalobkyňi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím žalobu zamietol a žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalobkyňa sa podanou žalobu zo dňa 11.02. 2016 domáhala súdneho výroku, ktorým by súd určil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti k.ú. A. - I. a to domu súpisné číslo XXX na parcele č. 465/1 - zapísaného na LV č. XXX a spoluvlastníckych podielov vo veľkosti 1/2 na pozemkoch vytvorených geometrickým plánom vyhotoveným v súdnom konaní, ktoré budú zodpovedať pôvodným pozemkom, t.j. pozemku - parcela registra "C" číslo 465/1 o výmere 1320 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, pozemku - parcela registra "C" číslo 461/1 o výmere 451 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, pozemku - parcela registra "C" 461/3 o výmere 267 m², druh pozemku - záhrady, pozemku - parcela registra "C" číslo 462/1 o výmere 1306 m², druh pozemku - záhrady, pozemku - parcela registra "C" číslo 464 o výmere 2380 m², druh pozemku - záhrady, pozemku - parcela registra "C" číslo 465/2 o výmere 108 m², druh pozemku - záhrady a pozemku parcela registra "C" číslo 466 o výmere 128 m², druh pozemku - záhrady, všetkých v k.ú. A. - I., obec A. - I. a okres K.. Ako dôvod pre podanie žaloby, žalobkyňa uviedla, že hoci predmetnú nehnuteľnosť previedla na základe kúpnej zmluvy zo dňa 06.09. 2012, ktorá zmluva bola registrovaná pod V 1318/2012, právny úkon a to kúpna zmluva, je z dôvodu § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná. Zastávala názor, že kúpna zmluva je neplatná, pretože k rukám žalobkyne nebolo vyplatených 60.000 € tak, ako to vyplýva z obsahu uvedenej zmluvy. Uvádžala, že ona nemala záujem nič odpredať, účelom prevodu malo byť vybavenie pôžičky vo výške 5.000 €, ktorá nehnuteľnosť malo byť po prevode následne prevedená späť na žalobkyňu. Predmetom posúdenia platnosti či neplatnosti právneho úkonu mala byť kúpna zmluva, ktorej platnosť spochybňovala žalobkyňa, ktoré dôvody neplatnosti KÚPNEJ ZMLUVY zo dňa 6.9.2012 mala žalobkyňa preukázať. Z obsahu KÚPNEJ ZMLUVY zo dňa 6.9.2012 jednoznačne vyplýva, že predmetná kúpna zmluva bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami a to predávajúcou Q. C., nar.

XX.XX. XXXX, bytom A. XXX a kupujúcim Všeobecná kreditná, s.r.o., Fraňa Mojtu 253/5, 949 01 Nitra, IČO: 46 780 743. Predmetná kúpna zmluva bola odkladovaná Okresným úradom v Bytči, odborom katastra nehnuteľnosti pod V 1318/2012. Z obsahu kúpnej zmluvy súd konštatoval, že kúpna cena dohodnutá účastníkmi zmluvy bola podľa obsahu zmluvy vyplatená a že zmluvné strany sa podrobne oboznámili s touto zmluvou, ktorej porozumeli, súhlasia s jej obsahom, ktorý je prejavom ich slobodnej a pravej vôle a na znak súhlasu pripájajú pod túto zmluvu svoje podpisy. Tiež je potrebné poukázať na Nájomnú zmluvu zo dňa 5.9.2013, ktorou nájomnou zmluvou Ing. U. G. (žalovaný v rade 1/) prenajal Q. C. (žalobkyni) nehnuteľnosti, ktoré sú uvedené v predmetnej zmluve.

V podstate sa jedná o časť nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu. Uvedenú zmluvu podpísal žalovaný v rade 1/ a žalobkyňa, kde v článku I. zmluvy je vyslovene uvedené, že prenajímateľ je vlastníkom nehnuteľností (tam uvedených). Pri uvedenej zmluve žalobkyňa uvedené nenamietala, zmluvu podpísala. Ani jeden svedok nepotvrdil tvrdenia žalobkyne, práve naopak, všetci traja svedkovia potvrdili vyplatenie kúpnej ceny vo výške 60.000€ v zmysle zmluvy, vylúčili tvrdenie žalobkyne, že by predmetná zmluva nebola uzatvorená slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Podľa tvrdení svedkov žalobkyňa mala záujem nehnuteľnosti predať, za účelom vyplatenia dlhov voči neoznačenej (ným) firme (mám) z Čiech, nie len dočasne previesť vlastníctvo k nehnuteľnostiam na kupujúceho. K spisu bol pripojený spis Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline ČVS: ORP-514/2-VYS-ZA-2014, obsah ktorého spisu by mal preukazovať skutočnosti tvrdené žalobkyňou. Súd oboznámil s obsahom predmetného spisu a zistil, že vo veci nebolo začaté trestné stíhanie (nepreukázali sa tvrdenia uvedené v trestnom oznámení žalobkyne zo dňa 15.4.2014). Vychádzajúc z obsahu celého spisu Okresného súdu Žilina 25C 30/2016, spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline ČVS:ORP-514/2-VYS-ZA-2014 , 42C 2/2016 musel súd jednoznačne konštatovať, že žalobkyňa v konaní nepreukázala svoje tvrdenia uvedené v žalobe (neuniesla dôkazné bremeno), nepreukázala, že by žalobkyni nebola vyplatená kúpna cena a ani skutočnosť, že by právny úkon nebol urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. S poukazom na skutočnosť, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, Okresný súd Žilina žalobu žalobkyne zamietol.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa. V odvolaní uviedla, že súd neúplne zistil skutkový stav veci, pričom len mechanicky prevzal tvrdenia strán konania a svedkov bez toho, aby overil pravdivosť ich tvrdení a aby vykonal dokazovanie, ktoré by smerovalo k odstráneniu rozporov v tvrdeniach strán sporu a svedkov. Vo vzťahu k spoločnosti Všeobecná kreditná, s.r.o. súd absolútne neskúmal či spoločnosť neobchádzala vedením svojho účtovníctva zákon, dobré mravy a celkovo konanie spoločnosti bolo protiprávne, čo v konečnom dôsledku smerovalo ku tomu, aby bola žalobkyňa uvedená do omylu a na jej úkor sa pravdepodobne obohatili iné osoby, a to Bc. B. L. a následne Ing. U. G., t. j. žalovaný 1/. Žalobkyňa bola uvedená do omylu, že sa jedná o prefinancovanie pôžičky, ktorú splácala od roku 2010. Žalobkyňa bola v presvedčení, že pôžičku spláca, pričom peniaze na splatenie pôžičky odovzdávala k rukám Bc. B. L., a to v domácnosti žalobkyne pri osobných návštevách Bc. B. L. vo výške 225 €. Skutočnosť, že právny úkon v podobe podpisu kúpnej zmluvy zo dňa 06.09.2012 nebol vykonaný slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne dokazuje aj skutočnosť, že žalobkyňa nemala možnosť si dokumenty, ktoré podpisovala riadne prezrieť, keďže tieto podpisovala v G. na chodbe Mestského úradu dňa 06.09.2012, kde sa nachádzalo množstvo ľudí, pričom žalobkyňa mala za to, že podpisuje dokumenty, ktoré predstavovali len požičanie finančných prostriedkov a v žiadnom prípade predaj nehnuteľností. Sporná Kúpna zmluva zo dňa 06.09.2012 je taktiež neplatná z dôvodu rozporu so zákonom, s dobrými mravmi, a to najmä z dôvodu, že kúpna cena nehnuteľnosti mala byť len vo výške 60.000 €, čo je hrubo neprimeraná cena k skutočnej hodnote nehnuteľností, čo potvrdzuje ak skutočnosť, že žalovaný 1/, Ing. U. G., dal predmetnú nehnuteľnosť poistiť, pričom trhová cena nehnuteľnosti bola znaleckým posudkom stanovená vo výške 140.000 €. Predmetný znalecký posudok však v konaní predložený nebol, čo taktiež považujeme za pochybenie zo strany súdu. Zámerné uvedenie žalobkyne do omylu a špekulatívne predaje nehnuteľností potvrdzuje aj vedenie účtovníctva Všeobecnej kreditnej s.r.o., z ktorého je zrejmé, že k zaplaceniu kúpnej ceny z Kúpnej zmluvy zo dňa 06.09.2012 vôbec nedošlo, keďže takýto výdaj sa v účtovníctve spoločnosti absolútne neobjavuje. Pokladňa spoločnosti Všeobecná kreditná s.r.o. je zaúčtovaná len fiktívnymi položkami, aby v pokladni bolo vidieť, že sa tam nachádza vložený vklad konateľov a následne je vybraný z pokladne na nákup nehnuteľnosti, pričom toto konanie malo, len „pro forma“ dokazovať, že spoločnosť mala v pokladni finančné prostriedky na nákup nehnuteľnosti, o čom bol akože vykonaný zápis v pokladni. Pokladňa, ktorú predložila spoločnosť Všeobecná kreditná s.r.o. je len pomocná evidencia a v žiadnom prípade nie je daňovým dokladom, pričom pri kontrole vykonávanej Daňovým úradom sa ani nepredkladá. Pri porovnaní dokumentu Pokladňa a dokumentu Výkaz ziskov a strát, uvedený dokument pokladne nemá absolútne žiadnu zhodu so zaúčtovanými sumami, príjmami a

výdavkami v súvahe ziskov a strát (odovzdaných OR SR). Z uvedeného je zrejmé, že dokumenty odovzdané OR SR spoločnosťou Všeobecná kreditná s.r.o. sú akoby z inej spoločnosti a nikde v dokumentoch nefiguruje zaúčtovaná suma 60.000 €, ktorá mala byť údajne vyplatená ako kúpna cena za nehnuteľnosť žalobkyňi. Z uvedeného je jednoznačne zrejmé, že dokument pokladňa bol vypracovávaný dodatočne a žalobkyňa má jednoznačne za to, že bol vypracovávaný len za účelom predloženia tohto dokumentu pri trestnom vyšetrení a ku tomuto konaniu. Vyššie uvedené teda jednoznačne dokazuje, že žalobkyňi nikdy nebola vyplatená kúpna cena za nehnuteľnosť a že žalobkyňa nikdy nemala v úmysle nehnuteľnosť predať. Z uvedeného je tiež zrejmé, že spoločnosť Všeobecná kreditná s.r.o. konala podvode a uviedla žalobkyňu do omylu, čím sa však súd absolútne nezaoberal. Podľa názoru žalobkyne sa súd neriadil ustanovením § 220 ods. 2 CSP, čím zároveň porušil základné právo žalobkyne na súdnu a inú právnu ochranu, garantované v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj právo na spravodlivý proces garantované v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pre rozhodnutie podstatné závery súdu nie sú v odôvodnení rozsudku relevantným spôsobom odôvodnené čo zakladá jeho nepreskúmateľnosť ako aj arbitrárnosť. Ako vyplýva z obsahu zápisníc z jednotlivých pojednávaní, prvostupňový súd zrejme opomenul vykonať svoju procesnú povinnosť predpísanú v § 181 ods. 2 CSP, a to určiť, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie vecí. Uplatnenie §181 ods. 2 CSP počas súdneho konania môže byť pre priebeh a výsledok prvostupňového konania zásadné. Účelom cit. ustanovenia CSP je vytvorenie možnosti pre strany konania vo zvýšenej miere reagovať na tie neujasnené, resp. sporné otázky, ktoré súd pokladá za najvýznamnejšie. Ak by bol prvostupňový súd postupoval podľa § 181 ods. 2 CSP v intenciách novej judikatúry Najvyššieho súdu SR, bola by žalobkyňa mohla venovať náležitú zvýšenú pozornosť a potrebný priestor na pojednávaní tým skutkovým, resp. právnym otázkam, ku ktorým zaujíma postoj v podanom odvolaní. Pretože súd neuplatnil svoju procesnú povinnosť podľa §181 ods. 2 CSP, žalobkyňa zamerala svoju procesnú aktivitu na pojednávaní k iným právne relevantným okruhom, čo malo bez väčších pochybností vplyv na rozhodnutie súdu vo veci samej. Pokiaľ súd neoboznámil strany konania na pojednávaní s predbežným zhrnutím sporných a nesporných skutkových okolností, a tiež predbežným náhľadom na to, ktoré z navrhnutých dôkazov (ne)treba vykonať, porušil súd svoju povinnosť a v tomto dôsledku žalobkyňa nemal možnosť prispôbiť realizáciu svojich procesných práv a vo zvýšenej miere reagovať na otázky, ktoré súd pokladal za najvýznamnejšie a ktoré uviedol až v odôvodnení svojho rozhodnutia. Prvostupňový súd nevykonával riadne dokazovanie listinami v zmysle § 204 CSP, nakoľko zo zápisníc z jednotlivých pojednávaní vyplýva, že súd len oboznámil doterajší priebeh konania. Zo zápisnice z pojednávaní nie je zrejmé, s ktorými listinami sa súd oboznámil a s ktorými nie. S poukazom na vyššie uvedené žalobkyňa navrhla, aby Krajský súd v Žiline odvolaniu v celom rozsahu vyhovel a v zmysle § 388 CSP zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn.: 25C/30/2016-133 zo dňa 21.06.2017 tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie alebo aby Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn.: 25C/30/2016-133 zo dňa 21.06.2017 v zmysle ustanovenia § 389 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný 1/, kde uviedol, že s firmou Všeobecná kreditná s.r.o., nemá nič spoločné, nebol jej spoločníkom, konateľom, zamestnancom. Na predmetnú nehnuteľnosť si zobral hypotéku, ktorú každý mesiac spláca, p. C. býva v jeho dome už 4 roky bez toho, aby mu zaplatila čo i len 1 euro za užívanie nehnuteľnosti. Ďalej ku skutočnostiam uvedeným žalobkyňou v podanom odvolaní uviedol, že nikdy nebol zamestnancom Slovenskej sporiteľne, a.s., ale bol obchodným zástupcom PSS, a.s. a p. C. v r. 2011 ešte ani nepoznal. Taktiež nešlo o refinancovanie pôžičky, ale išlo o úver na MUDr. V. A., ktorá je priateľkou p. C. a ktorá mala predmetnú nehnuteľnosť kúpiť a povyplácať za p. C. dlhy voči nebankovým spoločnostiam a exekúcie. Na záver uviedol, že p. C. bola prichytená pri nelegálnom odbere elektrickej energie, dokonca 3x po tomto čine ju SSE distribúcia odpojila od elektrickej energie a bolo podané trestné oznámenie za nelegálny odber zo strany SSE distribúcie.

4. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila aj žalovaná 2/, ktorá zotrvala na svojom vyjadrení pred súdom prvej inštancie. Žalobkyňa ju oslovila za účelom zámennej zmluvy a tiež ju zoznámila s vtedajším vlastníkom pozemkov. Celý priebeh zámennej zmluvy sa jednal u navrhovateľky a za jej prítomnosti. Akým spôsobom nadobudli noví vlastníci pozemky sa jej netýkalo a o iných zmluvách nič uviesť nevie.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení

s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

10. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľka k veci samotnej neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a zároveň neuviedla ani také, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné, neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľky, na ktorých založila svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu, potvrdil ako vecne správny.

11. V prejednávanej veci sa nepodarilo preukázať tvrdenie žalobkyne, že kúpna zmluva, ktorou žalobkyňa previedla predmetné nehnuteľnosti na spoločnosť Všeobecná kreditná, s.r.o., je neplatná a určovací žaloba, v znení ktorej je žalobkyňa vlastníčkou dotknutých nehnuteľností je dôvodný. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že zmluva zo dňa 06. 09. 20112 je platným právnym úkonom, bola podpísaná oboma stranami, má náležitosti kúpnej zmluvy, je určitá a zrozumiteľná, a rovnako neboli preukázané okolnosti jej podpisu, t.j. že bola zneužitá dôvera, vek, zlý zdravotný a najmä psychický stav žalobkyne, ako to tvrdila žalobkyňa. Na základe vykonaného dokazovania musel odvolací súd ustáliť, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepodarilo sa jej preukázať neplatnosť kúpnej zmluvy.

12. Žalobkyňa v podanom odvolaní vzniesla námietku procesných pochybení zo strany súdu, ktoré mali spočívať v nevykonaní procesnej povinnosti predpísanej v ust. § 181 ods. 2 CSP a v nesprávnom, či nedostatočnom oboznamovaní sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu. Odvolací súd preskúmaním zápisníc z pojednávania a prehraním zvukových záznamov, dospel k záveru, že námietky žalobkyne sú nedôvodné, nakoľko k predbežnému právnemu posúdeniu veci došlo na pojednávaní dňa 18. 04. 2017, podľa doslovného zápisu v zápisnici z pojednávania (na č.l. 79 p.v.), kde súd doslovne uviedol: „Na to sudca určil skutkové tvrdenia uvedené v zmysle § 181 ods. 2 CSP načo prítomné strany sporu uviedli, že uvedenému porozumeli.“ Doslovný obsah tohto predbežného právneho posúdenia bol zaznamenaný technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku v súlade s § 98 CSP. Zároveň na predmetnom pojednávaní bola osobne prítomná tak žalobkyňa, ako aj právny zástupca žalobkyne. Pokiaľ ide o oboznamovanie sa so súdnym spisom, toto bolo vykonané na pojednávaní dňa

21. 06. 2017, ako to vyplýva z doslovného zápisu (na č.l. 127 p.v.), pri ktorom je uvedené, že sa číta obsah spisu 25C/30/2016 s vymenovaním jednotlivých listinných dôkazov s uvedením príslušného čísla listu súdneho spisu a pod ktorým je uvedené, že pripomienky k prečítaným správam neboli. Opätovne na predmetnom pojednávaní boli osobne prítomná aj žalobkyňa, aj právny zástupca žalobkyne.

13. S poukazom na skutkové okolnosti prejednávanej veci a vykonané dokazovanie odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie a jeho postup považoval za plne v súlade so zákonom. Odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľky, na ktorých založila svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu, potvrdil ako vecne správny.

14. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mali plný úspech žalovaní 1/ a 2/, a preto odvolací súd priznal žalovaným proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)